

Εἶχα ἀποστρέψει πρὸς στιγμὴν τὸ πρόσωπον ἐκ περιεργείας, μήπως θὰ ἔβλεπα ἴσως ἐρχομένην τὴν συνοδίαν τοῦ γαμβροῦ ἢ ἄλλο τι προμήνυμα γαμηλίου πομπῆς, ὅταν ἔξαφνα ἀκούω τὴν φωνὴν τοῦ τσέλιγκα ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν γέροντα βοσκόν:

— Ἄνοιξε.

Θόρυβος δαιμονιώδης ἐπηκολούθησε τὴν κραυγὴν ταύτην τοῦ τσέλιγκα, βρυχηθμοὶ σπαρακτικοὶ ἠκούσθησαν ἀπὸ τὸ διαμέρισμα τῶν τράγων, οἱ ὅποιοι, μὲ τὸ ἀνοιγμα τῆς θύρας, ἐξώρμησαν ἀκατάσχετοι πρὸς τὸ διαμέρισμα τῶν αἰγῶν...

— Πᾶμε τώρα νὰ πιοῦμε τὰ καλορροϊζικα, εἶπε, ξεκαρδισμένος στὰ γέλια, ὁ τσέλιγκας.

(Πειραιεύς, 1912).

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Η ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΑ

(Ἀπὸ τὰ «Σμυρνώτικα»)

- Πόσο πουλᾶς τὴ ζάχαρι — Πόσο πουλᾶς τῶν δυὸ φρυδιῶν
ἀπ' τὰ γλυκά σου χειλία; — τὰ μαῦρα τὰ τοξάρια;
- Διαβάτη, δὲν σοῦ τὴν πουλῶ — Ποιὸς εἶδε καὶ ποιὸς πούλησε
κι' ἂν δώσης γρόσια χίλια. — δυὸ ὑστερνὰ φεγγάρια;
- Πόσο πουλᾶς τ' ἀστραφτερά — Πόσο πουλᾶς τῶν ἄσπρων σου
στά μάτια σου διαμάντια; — λαιμῶν τ' ἄγνὰ τὰ χιόνια;
- Τ' ἀστέρια ποῦ τὰ χαιρόνται — Ρῶτα ἓνα ἀητὸ ποῦ στοῦ βουνοῦ
τὰ βλέπουν ἀπ' ἄγνάντια. — ζῆ τῆς κορφῆς αἰώνια.
- Καὶ πόσο τὰ τριαντάφυλλα — Πόσο πουλᾶς τοῦ στήθους σου
στά φρέσκα μάγουλά σου; — τ' ἀφροπλασμένα κίτρα;
- Τοῦ Κόσμου τῆς τριανταφυλ- — Ὁ γάμος εἶν' ἢ ζυγαριὰ
πρὶν μᾶσε καὶ φαντάσου. [λιᾶς — κ' ἢ Ἐκκλησιὰ πουλήτρα.
- Καὶ τῶν μαλλιῶν σου δὲν που- — Πόσο πουλᾶς τὰ κάλλη σου
τὸν ἔβενο; καὶ πόσο; [λᾶς — καὶ τῆς τιμῆς τὰ κρεῖνα;
- Τῆ Νύχτα ποιὸς ἀγόρασε, — Ἐτοῦτα εἶν' ἀπλήρωτα
γιὰ πούλημα νὰ δώσω; — κι' ἀτίμητα εἶν' ἐκεῖνα.

Σ μ ὕ ρ ν η, 1908.

ΜΙΧ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ